

Извънреден брой

БОРБА®

**Правителството на Александър Малиновъ, което на 22 септември 1908 г.
провъзгласи Независимостта на България**

На снимката отляво надясно: военният министър генералъ Данаилъ Николаевъ,
Никола Мушановъ, Александър Малиновъ – премиеръ, Калинковъ – служителъ въ кабинета,
Стефанъ Паприковъ – министъръ на външнитѣ работи, Иванъ Салабашевъ и Михаилъ Такевъ

Манифестъ къмъ българския народъ

На 22 септември 1908 г., Търново – Царевецъ, въ църквата “Свети Четиридесет мѣченици” царь Фердинандъ, одобрявайки Независимостъта на България, въ Манифестъ къмъ българския народъ казва:

Въодушевенъ отъ това свето дѣло и за да отговоря на държавнитѣ нужди и народното желание, съ благословението на Всевишния провъзгласявамъ съединената на 6 септември 1885 г. България за Независимо Българско царство и заедно съ народа си дълбоко вѣрвамъ, че този Ми актъ намери одобрението на Великитѣ сили и съчувствието на цѣлия просвѣтленъ свѣтъ.

Да живѣе свободна и независима България!

Да живѣе българскиятъ народъ!

(Издаденъ въ древната столица Велико Търново на 22 септември 1908 г. – двадесетъ и втората година на Нашето царуване.)

Фердинандъ I

Съ европейско възпитание, Той се проявява като политикъ отъ класа и всепризнатъ дипломатъ тогава, когато става дума за отстраняването на противоречията и напрежение въ отношенията между политическитѣ сили и личности.

Дипломатическиятъ усетъ на царь Фердинандъ I му подсказва, че презъ 1908 г. е дошълъ деньтъ за обявяване на българската независимостъ и Той не го пропуска.

Съ този актъ царь Фердинандъ I свързва името си съ Независимостъта на Българската държава.

Манифестъ къмъ българския народъ

На 3 октомври 1918 г. царь Фердинандъ I предава царския жезлъ на престолонаследника князь Борисъ Търновски, който поема управлението на страната като Царь на българитѣ Борисъ III.

Предавайки престола, абдикиралиятъ царь Фердинандъ пише на сина си:

“Ваше Величество, Борисе, ти си сега начело на България. Сега отъ тебе зависи да направишъ тази страна по-богата и по-спокойна.”

Въ Манифеста къмъ българския народъ на 3 октомври 1918 година царь Борисъ III казва:

Осланяйки се на волята на народа и уповавайки се на закрилата на Всевишния, призовавамъ всички българи да се сплотятъ около Моя Престолъ и Ми дадатъ пълната си подкрепа, за да изпълня свещенния си дългъ къмъ милата Ми Родина, която преживѣва моменти на крайни усилия и тежки изпитания, и да приготвя достойно и честито бъдеще на българското племе.

Да живѣе България!

Борисъ III, Царь на българитѣ

Царь Борисъ III изпълни манифестното си обещание.

Народътъ Го нарече Царь Борисъ III Обединителъ!

Манифестъ къмъ българския народъ

Българи,

Днесъ, 16 юни 1955 г., навършвамъ 18 години и съгласно Конституцията на Българското царство ставамъ пълнолѣтенъ.

Като известявамъ за това събитие на моя възлюбленъ народъ, съобразно чл. 31 отъ нашия Основенъ законъ, призовавамъ Божията милостъ и закрила върху неговитѣ сѣдбини.

Скъпи съотечественици,

...Презъ бурнитѣ години на нашата нова история българскиятъ народъ можа да изгради държавата си върху истински демократични основи и да си извоюва граждански свободи, обезпечени отъ Търновската конституция. България се издигна като независима и благоденстваща страна, всеобщо уважавана и устремена къмъ свѣтли бѣднини, и то въпрѣки многобройнитѣ посегателства върху нейната независимостъ.

...Като пръвъ гражданинъ на България и въ името на институцията, която представлявамъ, заявявамъ тържествено, че за менъ всички българи сѣ равни и ще одобря и подкрепя всѣка инициатива, която е въ съгласие съ Търновската конституция и си поставя за цель освобождаването и преуспѣването на България.

Богъ е съ насъ!

Да живѣе свободна и независима България!

Симеонъ II,

Царь на българитѣ

Следъ 47 години, завърналъ се въ Родината и взелъ участие въ българския политически животъ, Той наистина показа, че за Него всички българи сѣ равни и стана помирителъ на избухлитѣ политически страсти презъ прехода.

